

Но нѣкой го улови за рамената, задържа го и го разтърси.

— Кириле, какво правишъ, Кириле! — чу той гласа на майка си и се събуди. Надъ него бѣше се надвесила майка му засмяна, на вратата стоеше празнично облѣченъ братъ му, Николай, а навънъ камбаната звѣнѣше вече за Възкресение.

. . . Наистина, Кирилъ бѣше сънувалъ тая чудна история за

Иисуса и щиглеца, но все пакъ сдържа обещанието си и още на утрото свали клетката, изнесе щиглеца, помилва го за сетенъ пжтъ и разтвори ржка. Птичката изцвѣрча радостно, трепна и полетѣ нагоре, като стрела. Кирилъ гледа следъ нея докато се изгуби въ висинитѣ. Сжщо така, както бѣ гледалъ на сънъ, когато се възнасяше Иисусъ къмъ небето.

Георги Райчевъ

Мили дечица, честито Възкресение Христово!